

היכל הוראה

מבי מדרשא "היכל הוראה" • מיסוד שר ההוראה מרן ה"קנה בשם" זי"ע

בראשות בנו גאב"ד היכל הוראה הגאון הגדול רבי משה בראנדסרדארפער שליט"א מגדולי פוסקי דורינו ובעל שו"ת היכל הוראה • יו"ל ע"י איגוד הרבנים תלמידי "היכל הוראה"

גליון קסט * ראש השנה תשפ"ז

בין כותלי ההיכל

לקראת ימי הסוכות הבעל"ט באו אל מורינו הגאב"ד שליט"א בהיכל הוראה משלחת של תלמידי חכמים בראשות הרב הגאון משה אנגלרד שליט"א ראש ארגון "תיקוני עירובין" מעיה"ת בני ברק יע"א שמצודתו פרושה על כל ארץ הקודש ואף בחוץ לארץ שמתעצבים אתם, והם מזכים את הרבים בכל ימות השנה בהעמדת הדת על תילה בדיני עירובין והם מהווים כתובת מרכזית לכל מי שחפץ לעשות עירוב או לבדוק אם העירוב הקיים כשר כדת וכדין.

ועתה באו לעורר שהיות ודיני הסוכה יש בהם הרבה קוים מקבילים לדיני עירובין, והנה בדיני עירובין לא כל יד אדם ממששת בהן והעוסקים בעירובין רובם ככולם 'יהודים תלמידי חכמים שהם בעלי מלאכה אחת ידיעת ההלכות ופרטי ההלכות לפרטיהן ולדקדוקיהן, אולם בבנין הסוכה שיד כל אדם מצויה בו וכל אחד שיש באפשרותו לבנות סוכה מקים דפנות ומניח עליהם סכך והוא בטוח שהסוכה כשרה כהלכתה ולא ידע שמצד ההלכה הדפנות אינן דפנות והסכך אינו סכך, ובפרט בימינו אלה נתחדשו דינים רבים ומסובכים ביותר הקשורות לסוגיות החמורות שבש"ס כגון עניני דפנות הקשורות לסוגיות החמורות במס' עירובין בהגדרת המחיצות, ועניני הסכך הקשורים לסדר טהרות בדיני טומאת כלים נגעים ואהלות וכו'.

על כן בראותם את גודל הנחיצות להורות את העם את דיני הסוכה הקימו ועדת רבנים שיתנו שיעורים ובמקרה הצורך יבואו באופן אישי לבדוק את הסוכה אם היא כשרה כהלכתה, וכן בקשו ממורינו הגאב"ד שליט"א שיצטרף אל קריאתם של גדולי הרבנים. ואמר להם מורינו הגאב"ד שליט"א שדבר גדול עשו בישראל, ואמינא לפעלם י"שר, וכן ראוי לכל ירא שמים שילמד הדינים, ובעינינו ראינו הרבה מקרים של 'יהודים שבאמצע חג הסוכות באו לברר על כשרות סוכותיהם או שנתעוררו מעצמם או שמישהו הסב את תשומת לבם, והוברר שהרבה מן הסוכות היו פסולות מעיקרן, הן בסוכות פרטיות והן בסוכות גדולות של בתי כנסיות ובני ישיבות ששם הדבר מצוי יותר וכידוע קדירה דבי שותפי לא חמימי ולא קרירי לדוגמא: סוכה העשויה כמין גא"ם והחליף מקום הטפח והקנה בדופן הג', חיבור שתי דפנות כהלכתן זו לזו, אם מועיל לבדו בשתי דפנות וכו', וכמו כן עורר על סוכות שבונים ליד חנויות ובתי אוכל וכדומה, שבהן הפירצה מרובה.

והוסיף מורינו הגאב"ד שליט"א שלא לחינם כתב הרמ"א (ס"ה תרל ס"ה) בשם המהר"ל:

ונהגו עכשיו לעשות מחיצות שלימות, כי אין הכל בקיאין בדין המחיצות (כל בו); ומי שאין לו כדי צרכו למחיצות, עדיף אז לעשות ג' מחיצות שלימות, מד' שאינן שלימות. וכתב המשנה ברורה (שם ס"ק נה) ר"ל שלא ע"י עצות של לבדו וצורת הפתח, ובהלכות של ר' יצחק גיאות ראיתי שכתב ג"כ דלמחצה מן המובחר בעיני שיהיה ג' דפנות הסוכה סתומות מכל רוחותיה ולא יהא מקום פתוח אלא מקום הפתח בלבד.

ומורינו הגאב"ד שליט"א הצטרף לקריאתם של הרבנים ובירכם בכל עוז שחפץ ה' בידם יצליח וגודל הזכות שיש להם לזכות את הרבים לקיים מצוות ה' כהלכתן.

והוסיף ואמר שמן הראוי שכל ירא ה' יכנס לסוכתו קודם התקדש חג הסוכות לבדוק אם הסוכה כשרה כתיקונה וכמו שכתב במטה אפרים (ס"ה תרכה ס"ה) וז"ל: קודם שילך לבית הכנסת ישלו לילך לתוך הסוכה ויעיין בה אולי ימצא עוד מעוות שיוכל לתקן קודם כדי שיהיה הכל בתכלית השלימות ויקיים מצות סוכה כהלכתה.

ובזכות זה נזכה כולנו לישב בסוכת עורו של לויתן בעגלא ובזמן קריב.

מתוך שאלות ותשובות
שעלו על שולחן והיכל לפני מודע הגאב"ד שליט"א

בא לבית הכנסת באמצע תקיעות דמעומד אם צריך לברך

מי שאיחר לבוא לבית הכנסת לאחר שתקעו תקיעות דמיושב, ועתה אוחזים קודם תפילת מוסף, הרי שלענין הברכה "על תקיעת שופר" הדבר תלוי במנהגי הקהילות הקודש: לאלו הנוהגים לתקוע באמצע תפילת מוסף בלחש יכוין שאינו רוצה לצאת ידי חובתו בתקיעות אלו ובתקיעות דחזרת הש"ץ יברך קודם שיתפלל מוסף ואחר התפילה יבקש מהבעל תוקע שישימיע לו את מספר התקיעות שהחסיר ואילו המתפלל עם הנוהגים לתקוע רק בחזרת הש"ץ יברך קודם שיתחילו התקיעות דמלכויות.

ועצה טובה היא להורות לבעלי התקיעה שקודם תקיעות דמעומד יכוונו לבם להוציא גם את השומעים שאיחרו לבוא לבית הכנסת לאחר תקיעות דמיושב שבתקיעות אלו הם יוצאים ידי חובתם דאורייתא.¹

חיוב מזוזה בסוכה שנבנתה לשם סוכה קודם שלשים יום לחג כשמשמששים בה עוד לפני החג לאכילה ולינה

אלו שבונים סוכות לימי החג כבר מלפני ר"ה ובר"ה משתמשים עם הסוכה לאכילה ושינה לבאים מחוץ לעיר לאותן שאין להם מקום לאכול וללון בבית של ההורים והם מתאכסנים בסוכה של ההורים. הרי אף שאותן סוכות יש להם צורת הפתח באופן שבנוי בקנה מכאן וקנה מכאן וקנה על גביהם - שהוא משמש כמשקוף וב' מזוזות, אעפ"כ אינו חייב במזוזה כל שאינו משמש בזה לאחר חג הסוכות רק קודם לחג.²

1. נימוק הדברים כתב מורינו הגאב"ד שליט"א בתשובה (היכל הוראה חלק ג' הוראה מ"א), בשולחן ערוך הרב (או"ח סימן תקצב סעיף ז) שכתב, אע"פ שתקיעות מעומד הן מצוה מדברי סופרים אעפ"כ אין מברכין עליהן כמו שמברכין על כל מצוה מדברי סופרים לפי שנפטרין בברכה שבירכו על תקיעות מיושב וכו' ואם עבר ושח בין התוקע בין השומעין אין צריך לברך על תקיעות מעומד ואף שהפוסט שתי מצות בברכה אחת ושח ביניהם צריך לחזור ולברך על מצוה השניה כמ"ש בסימן ח' ובסימן כ"ה, מכל מקום כיון שאלו התקיעות מעומד ומיושב הן כעין מצוה אחת שהתורה חייבה אותנו לשמוע תשע תקיעות בראש השנה ותקנו חכמים לשמוע אותן על סדר ברכות מלכויות וזכרונות ושופרות אלא כדי לערבב את השטן (פירוש כדי שיתערבב מיד בתקיעות שלפני התפילה ולא יטרג בתפילה) על כן נהגו כל ישראל לחלל את התקיעות של תורה ושל דברי סופרים לשתי פעמים ותוקעין מיושב כדי לקיים מצוה מן התורה ומברכין עליהן וגומרין את המצוה של דברי סופרים בתקיעות מעומד שעל סדר הברכות כמו שתקנו חכמים, ע"כ.

וממה שכתב "לפי שנפטרין בברכה שבירכו על תקיעות מיושב", נראה דמעיקר הדין יש מקום לברך גם על תקיעות דמעומד ומה שאין מברכים הוא רק משום שכבר נפטרו בברכה דתקיעות דמיושב, ומעתה אם לא יכוין התוקע להוציא את הצריכים לכך ידי חובתן דאורייתא אין השומעים יוצאים בתקיעות אלו אלא בחיובם של תקיעות הדרבנן.

2. בשו"ת היכל הוראה שבכת"י השיב מורינו הגאב"ד שליט"א ונימק, דהנה יש לדייק ממה שכתב בשו"ע יו"ד סי' רפ"ו ס"א דסוכות החג בחג וכו' פטורים מן המזוזה ומשמע דוקא בימות החג אבל לא לפנייהם ולתאריהם ובפרט לדברי הדעת קדושים (סי' רפ"ו סקט"ז וכן במקדש מעט ס"ק לו) שאם אחר החג משתמשים כמה ימים במקום הסוכה כדירה שחייבת מיד במזוזה ומדבריו רצית לדייק דאין נפ"מ בין משתמש לאחר הסוכות לבין משתמש לפני הסוכות ובשביל זה רצית לומר דכל הבונים סוכותיהם קודם ראש השנה ומשתמשים בה שימוש של קבע כגון לדור שם אף קודם ימי הסוכות דחייבת במזוזה ובאמת נראה דאין לחוש לזה חדא דלא מצינו שחששו הפוסקים לדברי הדעת קדושים ובפרט דחזינן דנחלקו הפוסקים במי שדר בדירת קבועה כל ימות השנה ובסוכות מסייר הגג ומניח שם סכך אם לאחר החג צריך להסיר המזוזות ולקבען מחדש משום תעשה ולא מן העשוי ור"י להדיא דכל שיש לה שם דירת ארעי היא פטורה מן הסוכה ובפשוטות שם דירת ארעי היא כשאניה קבועה לשלשים יום. ועיין עוד בשו"ת שבט הלוי (ח"ב סימן קנב).

ולאמיתו של דבר נראה דאין לדמות דין זה למה שכתב הדעת קדושים דאם דר בה אחר החג חייבת במזוזה דמאי שנא אם משתמש בו קודם חג הסוכות למשתמש בו אחר חג הסוכות, זה אינו דבאמת חילוק גדול יש בין משתמש בה קודם חג לבין משתמש בה אחר החג דכשעשה שימוש בסוכה קודם חג ודאי מייירי שבנה הסוכה לשם סוכה בלבד ולא לשם דירת קבע [ואף שמשתמש בה עכשיו תשמיש של קבע מכל מקום עיקר מטרתו היא להשתמש בה שימוש של דירת ארעי, דאל"כ יצטרך לנעוץ הסכך קודם חג הסוכות]

ולכן אף אם משתמש בה תשמיש של קבע קודם החג לא חל על המקום שם דירת קבע, ועדיין הוא פטור מן המזוזה אולם לא כן הוא כשרוצה להשתמש בה לאחר הסוכות דאז מיד כשבונה אותה קודם חג הסוכות חל עליו חיוב מזוזה דכיון שרוצה להשתמש בה לאחר סוכות חל עליו שם דירת קבע שהרי אחר החג אינו צריך שיהיה עליה שם דירת ארעי והוא ככל בית שדרים בה דירת קבע שחייבת במזוזה ונראה דזה היתה כוונת הדעת קדושים שכתב דבריו במי שרוצה להשתמש אחר החג דוקא ולא הזכיר מה דינו אם רוצה להשתמש קודם החג. נמצא דאפילו לדברי הדעת קדושים מה שמשתמשים קודם החג הוא פטור מן המזוזה.

מילי דהוראה

נשאל מורינו הרב שליט"א מאחד האדמו"רים שליט"א שמשמש גם כבעל תוקע בבית מדרשו, אם יכול לנוח קמעה ולשבת בין סדר לסדר בתקיעות דמיושב שהוא עיקר התקיעות דאורייתא, כדי שיוכל להמשיך סדר התקיעות בעומק העיון והכונה, האם אין זה נחשב להפסק.

השיב לו מורינו הרב שליט"א: שבאמת אינו הפסק ואדרבה כן נכון לעשות לכתחילה, ובה יובן מה שהרבה נלאו למצא הפתח על מה שנדפס במחזורים לאחר כל סדר מסדרי התקיעות דמיושב התיבה 'שב', והרבה תלו בזה רזין ורזין דרזין אולם הדבר פשוט שכונת תיבה זו היא שיאמר המקריא לבעל תוקע שב והוא ישב קמעה. וטעם הישיבה היא על דרך מה שאמרו בתוספתא מגילה פ"ג ה"ב: בית הכנסת שאין להם מי שיקרא אלא אחד עומד וקורא ויושב ועומד וקורא ויושב עומד וקורא ויושב אפילו שבעה פעמים, ע"כ. וחזו"ן דבשביל לעשות הפסק היה הקורא צריך לישב בין קריאה לקריאה, וכמו כן כאן כדי ליתן ריוח בין הדבקים להפסיק בין סדר לסדר

ואומרים לבעל תוקע שישב.

וכן כתב רבינו יעקב מעמדין (היעב"ץ) בסידורו הידוע בית תפילה [שנקרא בפי כל עמדין סידור] אחר הסדר הראשון של התקיעות דמיושב "קרא המקריא שב וישב התוקע מעט", ומוסיף וכותב דבשעה שבעל התוקע יושב אז ויתודה כל אחד בלחש בין שפתותיו ומעומד' [דהיינו שרק הבעל תוקע צריך לישב אבל הציבור נשאר על עמדו]. והוסיף מורינו הרב שליט"א, דאפשר שלטעם זה קוראים לתקיעות אלו תקיעות דמיושב כי בתקיעות אלו יש צורך להפסיק בין סדר לסדר, ועל ידי ישיבת בעל התוקע יש הפסק, ואילו בתקיעות דמעומד דבעל התוקע עומד בתפילת שמונה עשרה, ואין צורך להורות על הפסק בין סדר לסדר, כי התקיעות הרי הן על סדר הברכות, וממילא יש הפסק בין סדר לסדר.

עוד הוסיף מורינו הגאב"ד שליט"א, שראה לאחרונה שכמה ממדפסי המחזורים השמיטו תיבה זו של 'שב' מבין סדרי התקיעות שחשבו שאולי הוא טעות הבחור הזעזער של הדפוסים הישנים ולא כן הוא כמו שכתבנו כאן.

הלכה והוראה בישראל

תשובת מורינו הגאב"ד שליט"א אודות כשרות הדונג שבכוורת הדבש לאכילה כמו שרבים נהגו לאכול בליל ראש השנה הדבש עם הדונג

ראיה דהרי לדברי ר' יעקב דאפשר לאכול מה ששופך טמא משריץ דהיינו אפילו נתמצה מגופה אינו נאסר דזה לא אסרה תורה ושוב אין חילוק בין דבש לדונג.

ובאמת מדברי הפוסקים מוכרח דהדונג מותר באכילה דהנה מצוין בדין אתרוג הכבוש דבש דאמרין בדבש כבוש כמבושל (עכ"פ כשהדבש במצב נוזלי) ע"ין משנה ברורה (סי' תרמח ס"ק נד) לגבי אתרוג הכבוש בדבש, והרי הדבש בהיותו בחלת הדבש הוא במצב נוזלי ואם הדונג אסור גם הדבש יאסר באכילה דהרי כבוש כמבושל ונאסר הדבש מחמת טעם הדונג שנכנס בדבש, ע"ין בשו"ע יו"ד (סי' קה ס"א) איסור שנשרה עם היתר מעט לעת בצונן, מקרי כבוש, והרי הוא כמבושל ונאסר כולו, ע"כ. והנה אין דבש דבורים בלי דונג, ואם הדונג אסור גם הדבש צריך שיהיה אסור, ואם הדבש מותר באכילה בהכרח שגם הדונג מותר באכילה.

על כן הוריתי דיכול להמשיך במסחרו כמו שנוהג עד עכשיו דבש עם חתיכות דונג, ויאכלו עניים וישבעו. יהי רצון שלא ניכשל בדבר הלכה ותתחדש לנו שנה טובה ומתוקה

משה בראנדסדארפער

מן הטמא טמא, ולפי זה הדונג עצמו אסור באכילה. אולם לאחרונה התברר שעל אף שהדבורה הצעירה מייצרת את הדונג עוד טרם יצאה לאסוף את הצוף מכל מקום היא מייצרת את הדונג לא מגופה אלא מהצוף שהדבורים הבוגרות מאספות ומניחות בכוורת ושוב חזר הדונג להתיר: הראשון כמו שהתירו את דבש הדבורים בגמ' בכורות (דף ע"ב).

בגמרא בכורות (שם) שני טעמים להיתר דבש דבורים וז"ל: אמר להו רב ששת - תניתוה: היוצא מן הטמא - טמא, והיוצא מן הטהור - טהור והני נמי מטמא קאתי. מיתבי: מפני מה אמרו דבש דבורים מותר - מפני שמכניסות אותו לגופן, ואין ממצות אותו מגופן! הוא דאמר כר' יעקב, דאמר: דובשא רחמנא שרייה, דתניא, ר' יעקב אומר: אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף, זה אתה אוכל, ואי אתה אוכל שרץ עוף טמא, שרץ עוף טמא בהדיא כתיב! אלא, שרץ עוף טמא אי אתה אוכל, אבל אתה אוכל מה שעוף טמא משריץ, ואיזה זה - זה דבש דבורים. ועל פי דברי רבי יעקב דיליף לה מקרא אחתי יש לומר דלא התירה תורה אלא דבש ולא דונג, ולכאורה זה היה סברת האוסרים, ומכל מקום אין מזה

בס"ד, יום רביעי יג לחודש הרחמים חודש אלול תשפ"ו לפ"ק

בבי מדרשא היכל הוראה ירושת"ו

אודות מה שנשאלתי מבעל מאפיה שעכשיו לקראת ראש השנה מייצר מאפים רבים הכוללים דבש דבורים וכיון שמחיר הדבש הוא גבוה, הוא רוכש את חלות הדבש ישירות מהמגדל קודם הוצאת הדבש מהחלות (הדבורה בונה מערכת שלמה מדונג שנקראת חלת דבש המורכבת מאלפי תאים משושים שאותן ממלאות הדבורים בדבש, הדבש הצלול שאותו מכירים הוא מופק מחלות על ידי חימום וכדומה) בדרך זו הוא חוסך הרבה כסף אותו היה צריך לשלם לבעל המכוורת על ההפקה של הדבש, אלא שדא עקא שבעל המכוורת מפיק דבש נקי וצלול, ואילו הוא שמפיק את הדבש בעצמו הדבש אינו יוצא נקי וצלול אלא מכיל בתוכו גם חתיכות של דונג שמעכירות אותו. ועתה שמע מאחד שכשרות הדונג אינה ברורה ואפשר שהוא אסור באכילה.

ואמרתי לו שמעולם לא שמענו שנמנעו מלאכול את הדונג ואדרבה כך היה מנהגם של צדיקים שהיו מעלים על שולחנם בליל ראש השנה דבש חי היינו דבש שלא חימומו אותו ולא הפרידו בין הדבש לדונג (כמובא בספרים שדבש חי היינו טטעלינק שהוא הדבש עם השעורה [דונג] יחד) ע"ין בספר אלף למטה על המטה אפרים (סימן תקפג סק"ו) בשם הרה"ק רבי פנחס מקארץ ז"ע. בספר מדרש פנחס וכן הובא בספר לקט יושר שהביא מנהגיו של רבו בעל תרומת הדשן שהיה רבן של חמ"י אשכנז דבש חי הוא טוב למאכל בראש השנה ודבש דבורים הוא מן המוכרח כי הדברים דומים למשפט כי עושים נקמה לפעמים, ומה שיוצא מהם הוא מתוק, וסימן לדבר שאנו יוצאים ממידת הדין למידת הרחמים, ובאמת דבש כתוב כן בבית יוסף (סי' תקפג) בשם הגהות אשרי ראש השנה פ"א סי' ה) וז"ל אנו נוהגין לאכול ראש איל ודבש חי ומטבילין את הראש בדבש ודוקא חי סימן לחיים, עכ"ל. וכן ראינו שהעידו על הרה"ק מן מהר"א מבעלזא ז"ע שהיה מנהגו לאכול בליל ראש השנה דבש יחד עם הדונג.

בשנים האחרונות רצו חכמי המדע לומר שהדונג אינו נוצר כמו הדבש בעוד שהדבש נוצר מצוף הפרחים (שהדבורה אוספת מהפרחים ומקיא אותם אל תוך חלת הדבש) ואינו מתמצה בגופה של הדבורה ואילו הדונג נוצר בגוף הדבורה כשהוא צוהר בימייה הראשונים עוד קודם שיצאה לאסוף כף ובהכרח שהוא נוצר מגופה של הדבורה, על סמך דבריהם נוצר פולמוס רחב בין גדולי הרבנים אם הדונג מותר באכילה שהרי על הדבש אמרו בגמרא שהוא כשר מאחר שהצוף אינו מתמצה בגופה של הדבורה ואילו הדונג לדברי חכמי המדע הרי נוצר בגופה של הדבורה וקיימא לן להוציא

היכל הוראה

בדיקת כשרות ארבעת המינים

הודעה מיוחדת לחוות ציבור השואלים על שאלות בארבעת המינים

ישבו רבני היכל הוראה

בראשות הגאב"ד מורינו הגאון הגדול רבי משה בראנדסדארפער שליט"א

הרב משה שמואל שניידמן שליט"א - פ"ח
הרב משה שניידמן שליט"א - פ"ח
הרב משה שניידמן שליט"א - פ"ח
הרב משה שניידמן שליט"א - פ"ח
הרב משה שניידמן שליט"א - פ"ח
הרב משה שניידמן שליט"א - פ"ח
הרב משה שניידמן שליט"א - פ"ח
הרב משה שניידמן שליט"א - פ"ח
הרב משה שניידמן שליט"א - פ"ח
הרב משה שניידמן שליט"א - פ"ח

ביום עשיית שלישי רביעי חמישי (ה' ה' תשפ"ו)
לפנה"צ: 10:00-1:30 אחרה"צ: 9:00-5:00
א (אם יש שיעור יחד או בקבוצה על ידי מי שמתחיל שאלות עם הד"ר)
יום שני ישיבת תשפ"ו 10:30 בבוקר ועד 1:00 בעררים
מיום ב למחרת יום"ל מימי שלישי רביעי וחמישי 10:30 בבוקר ועד 1:00 בערב רצוף
יום שישי ערב תשובות 10:30 בבוקר - 1:00 בעררים

הרב משה שניידמן שליט"א
הרב משה שניידמן שליט"א
הרב משה שניידמן שליט"א
הרב משה שניידמן שליט"א
הרב משה שניידמן שליט"א
הרב משה שניידמן שליט"א
הרב משה שניידמן שליט"א
הרב משה שניידמן שליט"א
הרב משה שניידמן שליט"א
הרב משה שניידמן שליט"א

היכל הוראה

בשורה טובה תתקיים שיעור מיוחד

בהלכות ארבעת המינים

בפי מורינו הגאון הגדול

רבי משה בראנדסדארפער שליט"א

נאב"ד ומח"ס "היכל הוראה"

שבו יספרו יסודות הידועות הנוצרות

בכללי "הדר" בד' מינים הלכה ולמעשה

הכוללים הדרכה מעשית בבחינת ד' מינים מותר

השיעור יתקיים ב"היכל הוראה" רחוב ווננפלד 3

א"ה בעש"ת י"ב רביעי (ה' תשרי) תשפ"ו

בשעה 12:00 לפנה"צ

ברכת תיבה והתורה טובה

הנהלת היכל

זמני קבלת קהל במרכז "היכל הוראה" בירושלים רח' הרב זוננפלד 3 טל' 02-5322775

א-ה מהשעה 10:00 עד 9:00 בערב רצוף	עו"ש וערב יו"ט לפנה"צ 11:00 עד 1:00 ומשעה קודם הד"ר עד הד"ר	שבת ויו"ט משעה קודם הד"ר עד 1:00 בערב רצוף	מוצש"ק ומוצאי יו"ט מוצאי שעה אחרי זמן ר"ת למשך שעה
-----------------------------------	---	--	--

ע"פ תקנת רבינו מרן ה"קנה בשם" ז"ע שאלות דחופות או שאינה סובלת דחוי, בכל עת וזמן בימים ובלילות.

בית בנו הדומ"ץ

הרב"ג שמעון עזר בראנדסדארפער שליט"א כמה דקות מההיכל רחוב רבינו גרשום 5 (בניסח"א קומה 2) טל' 0527155774

לקבלת הגליין במייל 5322775@GMAIL.COM

איגוד הרבנים

תלמידי היכל הוראה

בארה"ק העונים לשואלים דבר ה' זו הלכה

יחזקאל	חפיה
בית שמש	קריית ספר
ביתר	תניאל
בני ברק	טבריה
טול סטון	צפת
אשדוד	אור הגנוז
חצר	נוף הגליל
תענה	